

Overweging 20 oktober 2019

Wat vond u van de evangelie-lezing zojuist, het verhaal van de weduwe en de onrechtvaardige rechter? ... Vond u het wellicht tenenkrommend?

Ik kan mij dat goed voorstellen. Laten wij eens teruggaan naar de motivatie van de rechter om de weduwe uiteindelijk, na lang aandringen, recht te doen. Dat voelt niet goed. In dit verhaal gaat het de rechter er helemaal niet om dat hij zorgt dat het recht zijn beloop krijgt. Hij vindt de vrouw lastig en wil van haar af. Niet voor niets wordt deze parabel ook wel het verhaal van de onrechtvaardige rechter genoemd. Jezus heeft een bedoeling met dit verhaal. Natuurlijk is het een verhaal over rechtvaardigheid, maar het is ook een geloofsverhaal. Het verhaal roept vragen op zoals:

Geloven wij dat rechtvaardigheid zal zegevieren vroeg of laat? Geloven wij dat ieder mens, vroeg of laat, recht zal worden gedaan?

En in het verlengde daarvan de vraag aan onszelf:

Geloven wij dat het zin heeft om ons in te zetten opdat er recht gedaan zal worden?

En bovenal roept het verhaal de vraag op:

Heeft het zin om te bidden?

Tijdens de voorbereidingsavond van deze viering hebben we in een klein groepje met elkaar hier uitgebreid over gesproken: Wat is de zin van bidden? Wie bidden er regelmatig? Wat is bidden?

Waar de ene altijd bidt voor de maaltijd, doet de ander dat niet of niet meer. Sommigen bidden wel eens voor een ander, die het moeilijk heeft, dat het wat beter met die mens mag gaan, of God daarbij een handje wil helpen. Of we bidden voor onszelf, omdat wij wel een extra steuntje in de rug kunnen gebruiken. Wat te denken van een dankgebed waarin we God danken dat een naaste of onszelf iets goeds is overkomen? Allerlei verschillende vormen van bidden passeerden de revue. Er was een vraag die onbeantwoord bleef: Wordt ons bidden verhoord? En: wanneer dan, en hoe?

De evangelist Lucas is de overtuiging toegedaan dat bidden zeker zin heeft. Zo kondigt hij de parabel immers aan: "Jezus vertelde hun een gelijkenis over de noodzaak om altijd te bidden en niet op te geven." Het is dus een verhaal vanuit het geloof én de overtuiging dat het zin heeft om te bidden. Niet één keer maar veel vaker. Maar het is ook een verhaal dat het belangrijk is om je ergens flink voor in te zetten als je overtuigd bent dat dat voor de goede zaak is. Dat is wat God van ieder van ons verwacht.

We hebben voor deze viering ook een tekst over Abraham gekozen, omdat hij zo'n bijzondere relatie met God had. Abraham staat symbool voor een groot vertrouwen in God. Zo kregen hij en Sara op hele hoge leeftijd de langgehoopte zoon, waarvan ze nooit meer verwacht hadden dat die zou komen. Hun bidden was verhoord. En vanochtend lezen we over Abraham die God vraagt om recht te doen aan onschuldige mensen in de stad, en die te beschermen. Dat is heel wát wat Abraham vraagt aan God. Hij spreekt God aan op zijn rechtvaardigheidsgevoel. Kunnen wij zoiets wel doen in ons bidden? Ja, kennelijk wel. Wij hoeven niet bevreesd te zijn om God te overvragen in ons bidden.

Velen van ons hebben wellicht schroom om iets voor onszelf te vragen, omdat dit vanuit onze opvoeding zwaar ontmoedigd werd. "Kinderen die vragen worden overgeslagen". Klinkt dat bekend? Maar zo is God niet. Wij mogen Hem alles voorleggen wat er speelt in ons hart. En wat daarvan wordt verhoord zal de tijd ons leren. Ja, bidden heeft zin, en regelmatig bidden ook.

Laten we het nu eens omdraaien. Kunnen wij iets doen opdat het bidden van een ander wordt verhoord? Hebben wij daar wel eens over nagedacht? Ook al horen wij het bidden van een ander niet, soms weten wij heus wel wat die ander beweegt en bezig houdt.

Zo kan iemand op zoek zijn naar rechtvaardigheid en kan daar goed hulp bij gebruiken. Ik werd laatst benaderd met het verzoek of ik iemand wilde bijstaan in een zaak die hij voor de rechter wilde brengen. "Pro deo", werd er bij gezegd. Vandaag de dag betekent "pro deo" dat je iets om niet doet, er geen financiële vergoeding voor krijgt. Pro bono wordt het ook wel genoemd. Mij staat de term "pro deo" meer aan. Letterlijk betekent dat: *voor God*. Daar staan we niet altijd bij stil. Wij kunnen God helpen door Hem werk uit handen te nemen. Een mooie gedachte toch?

Zo zijn er nog veel meer manieren om God werk uit handen te nemen:

Als een asielzoeker hier bezig is een nieuw bestaan op te bouwen, en elke dag bidt tot God, wat kunnen wij dan doen om daarin te helpen? Wellicht hebben wij wat spullen of kleding die goed van pas komen.

Als iemand eenzaam is, en bidt tot God dat die wat kan doen aan de eenzaamheid, wat kan God dan doen om die mens te verhoren? Zijn daar dan niet bovenal andere mensen voor nodig?

Laten wij nu bij onszelf overdenken waarvoor wij willen bidden of welke gebeden wij willen helpen verhoren.